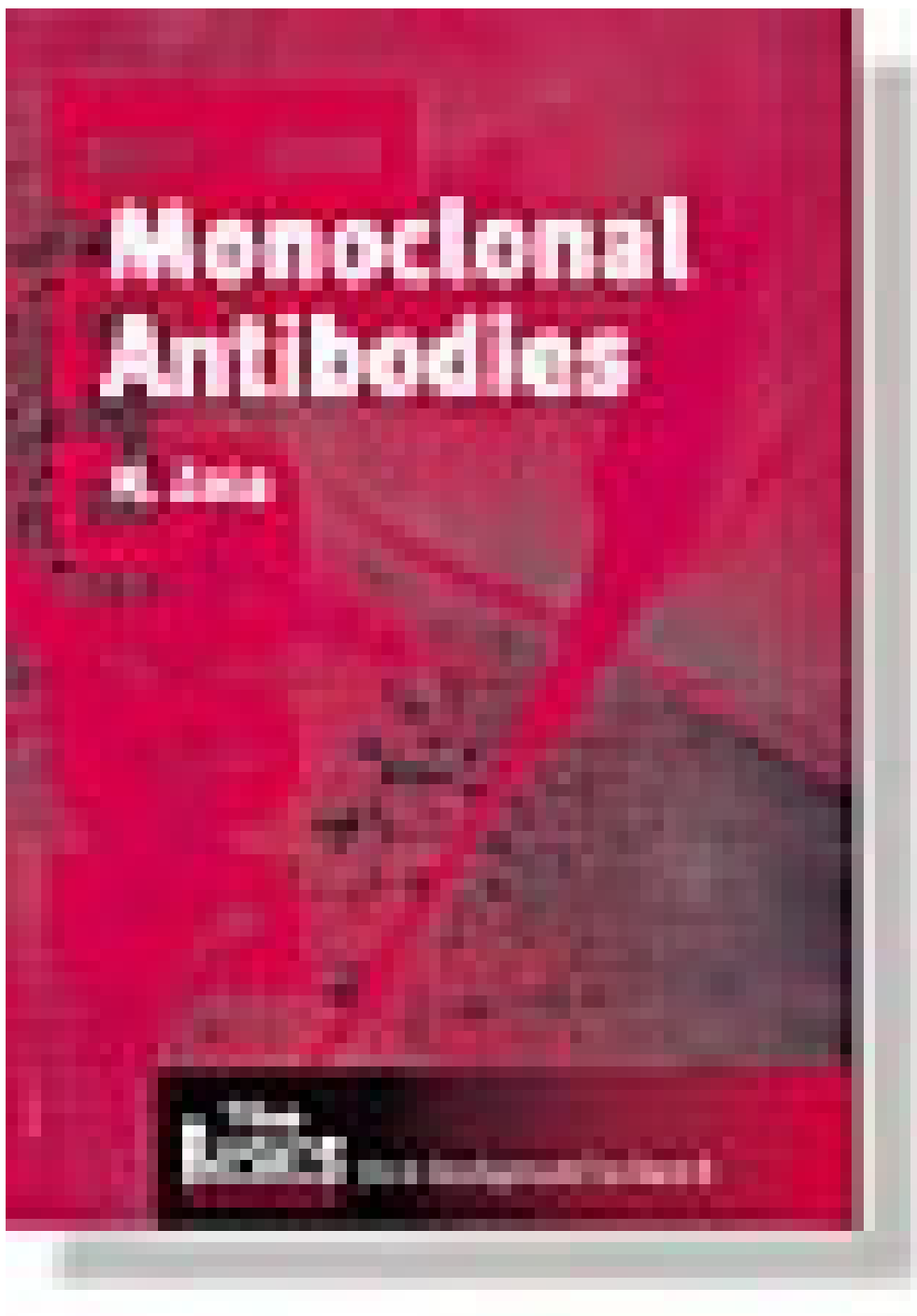

Monoklonale antistoffer

BOKOMTALER

Teknologien som muliggjorde fremstilling av monoklonale antistoffer, ble i hovedsak utviklet på slutten av 1970- og begynnelsen av 1980-tallet. Flere norske forskningsmiljøer etablerte raskt metodikken, og det ble utviklet mange verdifulle antistoffreagenser, både til forsknings- og diagnostiske formål. Siden den gang har det kommersielle tilbudet av monoklonale antistoffer økt enormt, noe som til en viss grad har overflødiggjort behovet for egenutviklede reagenser. Men ved å fremstille, rense og anvende egne monoklonale antistoffer fikk brukerne samtidig detaljkunnskap om antistoffenes biologiske egenskaper, muligheter og begrensninger i ulike applikasjoner. Dagens stipendiater og nyutdannede forskere innenfor biologi og medisin mangler den tilsvarende erfaringen. Denne boken retter seg først og fremst mot denne gruppen.

Boken består av seks kapitler. Det første representerer en enkel gjennomgang av antistoffmolekylenes struktur og det strukturelle grunnlaget for deres spesifisitet. Her beskrives også kort forskjeller i egenskaper mellom monoklonale- og polyklonale antistoffpreparater, deres fordeler og ulemper. Deretter følger to kapitler som relativt detaljert beskriver fremgangsmåten ved produksjon av monoklonale antistoffer, både ved hjelp av tradisjonell teknikk og ved hjelp av mer moderne molekylærbiologiske metoder. Her blir det lagt vekt på kritiske trinn og parametere i prosedyrene, og det blir presentert enkelte forslag til løsning av problemer. De tre siste kapitlene er viet anvendelser av monoklonale antistoffer og omhandler metoder for studier av molekyler i løsning (ELISA, western blot, immunpresipitasjon og liknende), innenfor mikrobiologi og for studier av celler og vev (immunfluorescens og agglutinasjon).

Monoclonal antibodies er en relativt lettlest og informativ bok med enkle svart-hvitt-figurer og -bilder. Dette gjør imidlertid fremstillingen av immunfluorescensteknikk på vevssnitt lite illustrerende. Boken vil ikke være noe oppslagsverk for generell problemløsning innenfor de feltene som behandles. Til det er den for lite detaljert. Den har sin styrke i en klar fremstilling med fokus på viktige prinsipper, og det foreslås robuste tekniske løsninger. Den vil derfor kunne fungere godt som en innføringsbok i feltet, men den mer avanserte bruker av monoklonal antistoffteknikk vil nok måtte benytte seg av en helt annen og mer omfattende litteratur.

TorLea

Immunologisk Institutt

Rikshospitalet

Publisert: 20. juni 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. februar 2026.